

PARAULA I VIDA

Montserrat és molt més que un símbol

Si ens preguntessin: «*què significa per a tu Montserrat?*», què contestaríem? David Pagès, filòleg, periodista i dinamitzador cultural gironí ho va preguntar a deu catalans i va aplegar les respostes en un llibre fresc i llegidor «*Fe arrelada. Garba d'articles i entrevistes (1997-2022)*». Seria potser un bon exercici per aclarir les idees i sentiments, de fe cristiana i de més significacions, i potser entendríem millor per què certs escarnis provoquen rebuig en les societats i traspassen el que ha de ser el respecte mutu pels valors de l'altre, especialment en una societat democràtica i defensora de la llibertat religiosa. Democràcia és respecte, no mofa ni menyspreu. I si no, per què ens revolta el *bullying* o assetjament?

Havent celebrat fa pocs dies la festa de la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, i havent estat darrerament tan vilipendiada ella i la comunitat dels qui la venerem com a Mare i celestial Patrona, crec que ens pot fer bé aquesta pregunta, per si cadascú se la vol respondre en el seu interior: què és Montserrat per a mi? Potser llavors ens predisposarem millor a entendre per què els catòlics i molta altra gent d'aquest país, com d'altres en altres nacions o religions, sentim com a ofensiu segons quin humor. I encara pitjor, que s'identifiqui la comunitat catòlica universal com «una secta controlada per pederastes», criminalitzant tot un col·lectiu de milions de persones amb un estigma que som els primers a condemnar. Això ultrapassa l'humor.

Montserrat és sobretot la Mare de Déu que vetlla per tots els catalans, Ella que ha estat assumpta al cel pel seu Fill Ressuscitat i ha esdevingut Mare de tots els homes i els pobles, des de la Creu del Senyor. És la Patrona de Catalunya gràcies als bons oficis del bisbe de Barcelona J.M. d'Urquinaona (1814-1883), nascut a Cadis. Els monjos i els escolans la guarden i la vetllen, i la fan estimar de tots els pelegrins i visitants. Montserrat és l'Abadia benedictina i el Santuari marià, lloc de pregària i recés, on s'eleven a Déu oracions per tots, i on els Monjos i l'Escolania treballen per la cultura, l'art i la presència catalana enmig de la societat, sempre mantenint les senyes d'identitat de la nostra cultura i on tothom s'hi ha pogut aixoplugar en temps de pau i en temps de persecucions. Montserrat és una immensa Biblioteca i un Museu magnífic. Montserrat és l'emblemàtic *Violai*, cant espiritual que ha servit d'himne nacional en moltes ocasions, i que estremeix l'ànima fins a les llàgrimes de devoció. Montserrat és muntanya, sardanes, excursionisme, aplecs i romeries. Pujar a Montserrat guareix l'ànima de moltes persones i encendre-hi un ciri és el ritu arcà més repetit. ¿És molt demanar que se'ns respecti la devoció a Maria i l'amor al país? Per això siguem devots de la Mare de Déu de Montserrat i preguem-li amb les paraules de la «*Visita espiritual*» del gran bisbe de Vic, Josep Torras i Bages: «*Verge prodigiosa. aconseguí per als vostres catalans aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa plener el camí de la vida.*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives visita Font-Romeu amb els seminaristes

L'Arquebisbe Joan-Enric amb els quatre seminaristes i els dos darrers preveres ordenats a la diòcesi van realitzar una visita al Santuari de la Mare de Déu de Font-Romeu el dia 4 d'abril.

Va ser una jornada de natura i convivència fraterna. Van pregar al lloc de la font miraculosa de la Mare de Déu, en el famós Santuari de la Cerdanya i al Calvari proper, i van retornar a La Seu d'Urgell fent parada a la Residència Immaculada, de les Germanes Carmelites de Sant Josep a Tartera (Prats i Sanador), on van tenir un dinar de germanor i una estona de joiosa conversa i revisió del segon trimestre d'estudis.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme i l'esport: aspectes crítics (i IV)

En la societat de l'espectacle es consumeix aquesta cultura de la il·limitació i el ciutadà mai no en té prou. Un cop ha superat un límit, es proposa vèncer-ne un altre i així successivament. El repte esportiu s'ha convertit en la gran pastanaga social. La feina no omple, tampoc la quotidianitat. Fixar-se horitzons és un mode de trencar rutines i de donar gust i sabor a la vida. Acaba essent el motor existencial, la sal de la vida per a molts ciutadans postmoderns

desencisats de les grans ideologies emancipadores.

La integració entre els productes tecnològics i l'ésser humà és cada vegada més subtil. Només cal comparar un corredor de triatló amb un maratonista de fa vint anys. La sofisticació tecnològica que el corredor de triatló porta acoblat al seu cos és qualitativament superior a la d'aquell atleta.

El llegat olímpic del baró Pierre de Coubertin (1863-1937) esclata pels aires.

La salut es posa al servei del rendiment, la competitivitat esdevé el nucli de la qüestió i el valor de la fraternitat (la *fraternité*), el tercer ideal de la Revolució Francesa, una ornamentació decimonònica. L'equitat entre els esportistes també és bandejada. Per obtenir un alt rendiment, cal dedicació exclusiva, patrocini, accés a tecnologies punta, ja que sense tots aquests elements, és impossible competir a alt nivell.

L'esport de masses està plenament inserit en la lògica de l'espectacle, del mercat i de l'audiència. Els consumidors volen més espectacle, més novetats, més rècords. La continuïtat avorzeix. La resultant d'aquesta lògica és un cos que delecta milers d'espectadors mitjançant la seva activitat. Els esportistes d'elit són admirats i imitats. Esdevenen, així, models socials i arquetips.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Montserrat es mucho más que un símbolo

Si nos preguntaran: «¿qué significa para ti Montserrat?», ¿qué contestaríamos? David Pagès, filólogo, periodista y dinamizador cultural gerundense lo preguntó a diez catalanes y reunió las respuestas en un libro fresco y de buena lectura: «*Fe arrelada. Garba d'articles i entrevistes (1997-2022)*». Sería quizás un buen ejercicio para aclarar las ideas y sentimientos, de fe cristiana y de otras significaciones, y quizás entenderíamos mejor por qué ciertos escarnios provocan rechazo en las sociedades y traspasan lo que debe ser el respeto mutuo por los valores del otro, especialmente en una sociedad democrática y defensora de la libertad religiosa. Democracia es respeto, no mofa ni desprecio. Y si no, ¿por qué nos subleva el *bullying* o acoso?

Habiendo celebrado hace pocos días la fiesta de la Virgen de Montserrat, Patrona de Cataluña, y habiendo sido últimamente tan vilipendiada ella y la comunidad de quienes la veneramos como Madre y celestial Patrona, creo que nos puede hacer bien esta pregunta, por si cada uno se la quiere responder en su interior: ¿qué es Montserrat para mí? Quizás entonces nos predispondremos mejor a entender por qué los católicos y mucha otra gente de este país, como otros en otras naciones o religiones, sentimos como ofensivo según qué humor. Y aún peor, que se identifique la comunidad católica universal como «una secta controlada por pederastas», criminalizando a todo un colectivo de millones de personas con un estigma que somos los primeros en condenar. Esto sobrepasa el humor.

Montserrat es sobre todo la Virgen María que vela por todos los catalanes, Ella que está Asunta al cielo por su Hijo Resucitado y se ha convertido en Madre de todos los hombres y de todos los pueblos, desde la Cruz del Señor. Es la Patrona de Cataluña gracias a los buenos oficios del obispo de Barcelona J.M. de Urquiza (1814-1883), nacido en Cádiz. Los monjes y los escolanes la guardan y la velan, y la hacen amar de todos los peregrinos y visitantes. Montserrat es la Abadía benedictina y el Santuario mariano, lugar de oración y retiro, donde se elevan a Dios oraciones por todos, y donde los Monjes y la Escolanía trabajan por la cultura, el arte y la presencia catalana en medio de la sociedad, siempre manteniendo las señas de identidad de nuestra cultura y donde todos han sido acogidos en tiempos de paz y en tiempos de persecuciones. Montserrat es una inmensa Biblioteca y un Museo magnífico. Montserrat es el emblemático *Virolai*, canto espiritual que ha servido de himno nacional en muchas ocasiones, y que estremece el alma hasta las lágrimas de devoción. Montserrat es montaña, sardanas, excursionismo, encuentros y romerías. Subir a Montserrat cura el alma de muchas personas y poner un cirio es el rito arcano más repetido. ¿Es mucho pedir que se nos respete la devoción a María y el amor al país? Por eso, seamos devotos de la Virgen de Montserrat y recibamos con las palabras de la «*Visita espiritual*» del gran obispo de Vic, Josep Torras i Bages: «*Virgen prodigiosa. alcanza para tus catalanes aquella fe que hunde las montañas, llena los valles y allana el camino de la vida.*»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Vivint la Pasqua i l'alegria de Crist Ressuscitat a la diòcesi

La Vetlla Pasqual, que se celebrà la nit del dissabte 8 d'abril a totes les parròquies de la diòcesi, fou presidida a la Catedral de Santa Maria d'Urgell per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. Van concelebrar amb l'Arquebisbe, els canonges, els sacerdots de la ciutat i van acollir els seminaristes. La celebració va iniciar-se amb l'encesa del foc i del ciri pasqual. L'Església sempre reneix confiant en la Resurrecció del Senyor.

A continuació s'entrà al temple il·luminats per la Llum del ciri pasqual que representa la de Crist Ressuscitat. El Diaca Mn. Antoni Serra va proclamar el pregó pasqual per recordar la «culpa sortosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran! Oh nit benaurada! Només tu vas saber l'hora en què Crist ressuscità d'entre els morts. Aquesta és la nit de la qual diu l'Escriptura: «La nit us és tan clara com el dia, llum o fosca us són igual»». Després va començar la Vetlla amb la proclamació de les lectures de la Paraula de Déu, amb cants i ora-

cions, que ens recorda l'obra grandiosa realitzada per Déu. I es cantà l'Al·leluia.

Acabada l'homilia va tenir lloc la litúrgia del baptisme amb la benedicció de les fonts baptismals i, a continuació, tot el poble de Déu va dur a terme la renovació de les promeses del seu baptisme. La Vetlla continuà amb la Litúrgia de l'Eucaristia i acabà amb el cant joiós del *Regina Coeli* per proclamar amb Maria Reina del Cel la Resurrecció de Crist que ens omple de joia i de Vida.

Gerri de la Sal recupera la processó de Nostre Senyor

El grup d'Amics de la Parròquia de Gerri de la Sal, que volen formar una confraria, va recuperar, la nit del Dijous Sant la processó de Nostre Senyor de Gerri de la Sal. Va presidir-la el

Rector, Mn. Joan Pau Esteban, i va comptar amb la participació de pràcticament tota la població activa de Gerri. La comitiva, portant el Sant Crist, va sortir de l'Antic Monestir de Santa Maria i va arri-

bar a la plaça Sant Feliu, on es va fer la lectura de l'Evangelí de la Passió i, posteriorment, es va beneir el poble i els seus habitants. Després va retornar fins al monestir, acabant l'acte a la matinada de divendres. La imatge produïda, segurament, a la postguerra, als tallers d'imatgeria d'Olot, ha estat completament restaurada per Joan Avilés. L'acompanyament musical fou a carrec del grup Els Ginjolers que han interpretat marxes processionals tradicionals de Catalunya del segle XVIII i anteriors. La processó de Gerri de la Sal s'ha fet amb la participació activa d'una quarantena de participants, a més dels socis que no participaven de manera directa i que són pràcticament tots els veïns del poble.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

del futur» (15 de setembre).

@Pontifex_es: «L'estat de degradació de la nostra casa comuna mereix la mateixa atenció que altres reptes globals com les greus crisis sanitàries i els conflictes bèl·lics» (16 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor desitja que fem de la vida una obra extraordinària a través dels gestos comuns de tots els dies» (17 de setembre).

@Pontifex_es: «L'oració no és una activitat que cal desenvolupar solament en els moments de descans, sinó també durant la nostra vida quotidiana, com a «respiració» de la nostra relació viva amb Déu» (20 de setembre).

Es presenta el joc «Jerusalem Anno Domini» a la Catedral d'Urgell

L'Església romànica de Sant Miquel, del conjunt catedralici de La Seu d'Urgell, i amb la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i de la Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Hble. Sra. Natàlia Garriga, així com de l'Alcalde de la ciutat de La Seu d'Urgell, el Vicealcalde, i altres autoritats es va presentar —el dia 1 d'abril— el joc de taula «Jerusalem Anno Domini» de l'autora Sra. Carmen García Jiménez, que va intervenir a l'acte amb els editors i promotors. La presentació del joc de taula promogut per l'editorial de jocs «Devir» s'inscrivía dins del VII Festival del Joc del Pirineu que ha tingut lloc dels dies 31 de març al 2 d'abril a la ciutat de La Seu d'Urgell promogut per l'Ajuntament.

El Rector de la parròquia i Vicari general del Bisbat d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri, va donar la benvinguda al nombrós públic assistent a la pre-

sentació indicant com l'Església d'Urgell se sentia joiosa per acollir la presentació d'un joc de taula vinculat a la temàtica religiosa i pastoral, a les portes precisament d'iniciar la gran Setmana Santa dels cristians.

L'autora del joc, Carmen García Jiménez, professora de religió a Huel-

va, va veure la necessitat de tenir jocs religiosos per seure tota la família al costat d'un joc de taula i parlar del fet religiós amb tota normalitat. El joc «Jerusalem Anno Domini» es basa en un dels episodis més rellevants del Nou Testament, l'Últim Sopar.

Pasqua jove a Bastanist

Dels dies 1 al 3 d'abril van celebrar la convivència Txt de Prepasqua un grup de 27 persones, entre adolescents i joves de les parròquies del nostre Bisbat (Puigcerdà, Llívia, Osseja, La Seu d'Urgell, Noves de Segre, Balaguer i Tornabous) i els monitors i intendants acompanyants, en Lluís Plana, Delegat de Joventut; M. Carme Girart, Coordinadora; Ramon, Gemma; el Diaca Mn. Antoni M. Serra; i de Mn. Àlex Vargas, que hi passà tota una jornada i ens presidí l'Eucaristia dominical; en Pau que s'estrenà com a premonitor i l'Oriol en la intenció. La trobada es va celebrar a la Casa de Colònies Santuari de Bastanist, al Baridà.

Van ser tres dies intensos en els quals es van combinar la reflexió, la pregària i les sortides per l'entorn, amb excursions per la natura que envolta Bastanist als peus del Cadí. Dies de comunió de vida, reencontres, noves coneixences, pregària i reflexió, celebració i festa, treball personal en solitud i silenci, treball de grup i comunió. Tot això viscut al voltant de l'eix central

triat per a aquests dies: «Amb Jesús, Pedres Vives», descobrint passatges bíblics que utilitzen la pedra simbòlicament, «...que aquesta pedra es converteixi en pa...», «qui estigui net de culpa que llenci la primera pedra...», «us trauré aquest cor de pedra i us en donaré un de carn...», «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», «el diumenge de bon matí, les dones arribaren al sepulcre, van trobar que la pedra havia estat apartada del sepulcre...».

BREUS

▮ **Càritas d'Urgell tanca la campanya de suport pel terratrèmol a Turquia.** Càritas d'Urgell ha enviat 32.000 euros a Càritas Turquia a través de Càritas, en la campanya de suport als damnificats pels terratrèmols. La campanya s'ha tancat formalment i aquelles persones que vulguin continuar donant suport als afectats pels terratrèmols a Turquia i Síria, ho poden fer amb un donatiu, amb una transferència o amb un Bizum (ES36-2100-0018-1702-0051-6790 BIZUM 33449).

Càritas d'Urgell vol agrair a totes les persones i entitats que han contribuït amb el seu suport a la campanya d'emergència de Càritas d'Urgell per ajudar els afectats per aquesta tragèdia. La vostra generositat i solidaritat han estat fonamentals per fer possible aquesta ajuda humanitària a una població que ha sofert molt: més de 44.000 morts i de 80.300 ferits. Segons el Servei Presidencial de Desastres i Emergències (AFAD) i la Unitat de Coordinació en Salut (SAKOM), més d'un milió de persones van estar evacuades de les seves cases. En les 10 províncies més afectades, s'han enfonsat (o estan a punt d'enfonsar-se) 7.584 edificis, i 12.617 han resultat danys de gravetat. La població total afectada és de 13,5 milions de persones.

▮ **Formació per a preveres joves.** L'Arquebisbe Joan-Enric va acompanyar un grup de set preveres dels ordenats en els darrers anys el dia 3 d'abril, després de la festa de la Missa Crismal, i del dinar fratern amb els preveres i diaques de la diòcesi. Es reprenien així les trobades de compartició i ajuda mútua dels últims anys, que la pandèmia havia frenat. La trobada es va dur a terme al Seminari de La Seu d'Urgell, on van compartir les vivències dels seus primers anys de ministeri, repassant els reptes de la seva formació permanent, com a preveres joves, segons els criteris d'etapa del Pla de Formació sacerdotal «Formar Pastors Missioners» que l'Arquebisbe els va presentar.

En clima de confiança i de revisió de vida, van aportar obertament i van animar-se junts a la fidelitat al do rebut, al servei pastoral i a la fraternitat presbiteral. Després van pregar Vespres a la Capella del Seminari i van tenir un animat sopar amb amical sobretaula, on també hi van participar els seminaristes diocesans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,11-18]. Sant Josep Obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant

Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Dimecres [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Silvà, bisbe i mr.;

sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Cefeí Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Lleida: ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe.

6. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. Tradició del martiri an-

te *Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco.

7. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI).

Diumenge IV de Pasqua (A)

COMENTARI

«Els qui entrin passant per mi se salvaran de tot perill»

La imatge de Crist com a bon pastor és clàssica en la literatura cristiana. La trobem també a l'Antic Testament aplicada en general als dirigents del poble d'Israel. Crec que és una imatge que pot entendre tothom. Jesús es presenta a l'evangeli com el veritable pastor en contrast amb els que havien vingut abans: *Jo soc la porta de les ovelles; tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres i bandolers, però les ovelles no en feien cas.* La prova és com les multituds escoltaven Jesús i quedaven meravellats del seu ensenyament. Jesús és la porta i el pastor: *per això les ovelles el segueixen perquè coneixen la seva veu.* No és un coneixement superficial sinó un coneixement amorós, personal: ens coneix a cadascun de nosaltres. Però a més és la porta de la salvació, la porta que duu a la vida: *Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges.* Jesús busca sempre el bé de les seves ovelles no el propi interès no com els lladres i bandolers que ell denuncia. I Jesús va al davant amb el seu exemple. Ens ho deia la segona lectura: *Crist patí per vosaltres i així us deixà el seu exemple perquè seguí les seves petjades. Quan l'insultaven no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces...* Abans érem com ovelles perdudes, esgarrades, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià. Per això Pere demana a la primera lectura: *Convertiu-vos i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats.* Cal canviar de vida seguint les petges del nostre bon pastor. Per això diu també: *Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.* Avui que hi ha tants pastors que volen orientar la vida de la nostra societat, farem bé de no deixar-nos enganyar: només trobarem la salvació, l'autèntica vida i felicitat si seguim el qui és veritablement l'únic bon pastor: Crist. Ens estima individualment i l'hem de conèixer també personalment. *La fe o és un encontre viu amb Crist o no és [fe] diu el Papa.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia per camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguí les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que, al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante».